

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., [za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 31. januarja.

S slovanskega juga nam zopet prihajajo vesti, ki nas nikakor posebno ne razveseljujejo. Mi se vedno držimo mnenja, da si Slovani ne smemo nasprotovati drug drugemu, kajti vsi domači razpori koristijo le tujcem. Zaradi tega smo pa z veseljem pozdravljali vest, da so se začela pogajanja mej Srbijo in Bolgarijo, da se sklene trgovska zveza. To bi bil prvi korak, da se sklene in utrdi prijateljstvo mej tema državicama na Balkanu. To prijateljstvo je pa tudi potrebno, če hočejo Srbi in Bolgari, da se vzhodno vprašanje jim ugodno reši. Če se bodeta Srb in Bolgar prepirala, bodo tujci pobrali najmastnejše kose turške države, ko bodo propala. Da pa do tega pride, je gotovo, saj že itak živi le od milosti evropskih držav.

V Makedoniji imajo Srbi in Bolgari istega krutega sovražnika in ta sovražnik je Grk. Po vsej Makedoniji raztreseni so Grki kot trgovci in delajo silno agitacijo za helenstvo. Poslušujejo se naj-

umazanejših sredstev. Turškim oblastvom slikajo Bolgare in Srbe zlasti pa prve za nevarne agitatorje. Koliko bolgarskih svečnikov in učiteljev je že zaprtih v ječi ali pa prognanih v puste azijske kraje le vsled ovadeb Grkov. Da Grki pri tem zasledujejo jasen namen, je gotovo. Radi bi si prisvojili najboljše dele Makedonije in morda tudi še kak del Stare Srbije, ko bode odklenkalo turškemu gospodstvu. Grki so tem nevarnejši nasprotniki slovanstva, ker ž njimi simpatizuje velik del zapadne Evrope, zlasti pa Angleži in Francozi.

Mi položaja nikakor ne rišemo prečno. Na Grškem je trdno ukoreninjena misel, da so baš Grki poklicani, da prevzamejo nasledstvo Turčije. Ta svoj poklic opirajo celo na neke domišljene zgodovinske pravice. Kako resno da v Atenah zmatrajo ta svoj poklic, se je videlo, ko sta se bili zjedini Bolgariji. Vse je bilo v Atenah po konci, dasi prav za prav za Grke ni bilo nobene škode, ko bi ne posegovali čez meje narodnosti svoje. V Vzhodni Rumeliji je tako malo Grkov, da res ni vredno govoriti o njih in še teh večina dobro razume tudi bolgarščino. Vzlic temu se je pa v Atenah govorilo, da je s Plovdivskim prevratom za helenstvo jedna pokrajina zgubljena. Poleg tega pa imajo Grki še precejšnjo oporo tudi v cerkvi. Po tem takem se ne dá tajiti, da so za slovanstvo jako nevarni faktor.

V Rusiji morda nevarnosti, ki preti od grštva tako resno ne poštevaljo. Rusija celo zadnji čas Grke malo podpira. Toda vedeti treba, da v Rusiji narodnega vprašanja ne zmatrajo s tega stališča, s kakeršnega ga mi zapadni Slovani, ki se moramo boriti za obstoj svoj. Zlasti tako imenovana slovnofilska stranka ima včasih o tem kaj čudne nazore. Saj je jeden predstavitelj te stranke prišteval Grke in Rumune, da celo Madjare (!) k narodom slovanske kulture. Gospodje v Budimpešti bi se bili pač čudili, da jih je doletela taka čast. S tem ne mislimo morda Rusom kaj očitati, temveč smo to le naveli za dokaz, da se zaradi tega ne smejo še Grki za nenevarne zmatrati, če jih morda proslavlja kak rusk list.

Iz povedanega je pač jasno, da je položaj za Bolgare in Srbe jednako kritičen gledé na bodočnost in da torej ni čas za mejsebojne prepire. Pa

vender je zavladata zadnja leta mej njimi velika mržnja. Posebno v Srbiji ne morejo Bolgarom odpušiti, da so se nekoliko bolj utrdili v Makedoniji. Mi na tem mestu ne moremo razpravljati, kdo ima večje pravice do Makedonije, Srbi ali Bolgari. To vprašanje je precej kočljivo, a vender ne tako, da bi se ne dalo pri dobri volji od obeh stranij povoljno razmotati. Tako bi se lahko dogovorilo, da se bode to določilo pozneje s kakim plebiscitom ali kakor si že bode. Danes pa čas zato še ni prišel. Makedonija je še vedno turška in njene narodopisne razmere so še tako malo znane, da se nanje ni moč opirati. Srbski in bolgarski pisatelji so pristanski, tujci pa premalo vešči jezikov, da bi mogli o tem soditi. Tudi še ni določen karakterističen znak, po katerem bi se imelo soditi, je li govorica kacega kraja bolgarska ali srbska. Toda kakor rečeno, rešenje tega spora bi se lahko še odložilo. Če bi se odnošaji kako premenili, bi morda bila kedaj Rusija o tej zadevi pripravna razsodnica.

Sedaj je le treba, da sta oba naroda pripravljena, da se v odločilnem trenutku vzajemno potegneta za svoje pravice. To pa ne bodeta drugače mogla, nego da drug drugega podpirata.

Sedanje vesti iz Belega grada so take, kakor da bi bili Bolgari največji sovražniki Srbov. Govorilo se je celo o mobilizovanji vojske in o izrednem sklicanju skupščine, da dovoli denar za vojno. Seveda take vesti se širijo le po opozicijskih listih, vladni jih pa dosedaj oporekajo. Mi sami ne verjamemo, da bi sedanja vlada ali pa regentstvo mislilo na vojno. Ristić je preveč prebrisan državnik, Grujić pa preveč miroljuben, da bi se za kaj takega odločila. Toda taki glasovi vender neso brez pomena. V njih se zrcale nazori nekaterih srbskih krogov in vzbujajo se ž njim sovraštvo proti sosednemu slovanskemu narodu, proti Bolgarom. Bati se je, da bi seme, ki se s tem seje mej narod ne obrodilo nevarnega plodu. Saj je znano, da je kralj Milan bil začel vojno z Bolgarijo le bolj zaradi tega, ker ga je sililo srbsko javno mnenje in si je hotel utrditi z vojno prestol svoj. Bati se je, da bi tudi v bližnji prihodnosti javno mnenje v Srbiji ne začelo siliti na vojno z Bolgari. To je tem prej mogoče, ker se po Srbiji tudi močno širi agitacija proti Avstriji zaradi Bosne in Hercegovine. Ko bi

LISTEK.

Slike litevske.

Radi Tilde.

(Češki napisal E. Jelinek, posl. V. Nevin.)
(Dalje.)

Tako sem ja torej poznal. In naše znanje, osnovano v Pragi, ni prenehalo niti po letih. Pisali smo si včasih, spominjali se in tešili prijateljski, da se zopet kje vidimo. Že v Pragi vabili so me k sebi na Litvo, ali to veste, da človek ne more odleteti, kakor in kadar bi hotel. Za tem minolo je nekoliko let . . . tri, štiri. Jedina naša zveza bila je naša korespondenca, ne številna ali pravilna. Okolu novega leta in k imenitnam pošiljali smo si čestitke. K svetemu večeru dobival sem od nju po poljskej šegi posvečen o blatek, kateri sem lomil v milih spominih na svoje litevsko prijateljstvo v krogu svojih znancev . . . ali včasih tudi v samotni na predvečer rojstva Gospodovega. To je lep poljski običaj. Stoprav v poslednji dobi dobajali so mi od mojih prijateljev dopisi malo zatemnelega obsega. Gospa je pripisavala k moževemu dopisu le neko-

liko vrstic, srčen pozdrav in sporočilo o tešilnem spavanji njunega prvorojenca, kateremu so dali ime Tilda (do danes ne vem, kaj to prav za prav znači.) Za to je pisal mož obširne liste, od dne do dne zaupneje. Konečno sem bral tožbo, da gospa Felicija vene. Zelo se je baje spremenila. Pana Gervazija objave vznemirjale so tudi mene, v početku polagoma, ko pa je to trajalo dalje in ko se ton listov ni shujšal, presojeval sem vse velike skrbi skrbnega in uzornega moža. Razven tega prihajala mi je vedno na misel sveža, jasna podoba Felicijina in je razganjala te razne opravičene bojazni. „Saj to preide!“ tešil sem vedno svojega prijatelja.

Konečno nastal je trenutek, ko sem mogel uresničiti svojo davno hrepenenje in dano obljubo. Bilo je to nekako četrto leto po našem znanji na Češkem. Dospel sem tedaj na Litvo prav ob času, ko je poletje ožarjeno s purpurnimi žarki pred večerom, v nočeh se pa premeni v pravo jesen. Svoje prijatelje sem nameraval iznenaditi — napasti jih nepričakovano. In zares! Nekega dne popelje me umazan litevsk žid naravnost k dvorcu pana Grvazija. Ležal je v Minsku v prijaznej krajinici in okolu njega je bilo polno krasnih topolov.

Ali spodletelo mi je takrat.

Mislite si! V dvoru sem zvedel, da biva milostna gospa že dva meseca z otrokom v Druskijenikih.

„In kje pan?“ vprašam nevoljno.

„Odpeljal se je v Varšavo po nekega izvrstnega zdravnika,“ odgovoril je oskrbnik.

„Za koga?“

„Gospa je vedno boleha.“

„Res?“

„Da, res.“ In oskrbnik je zmajal resno z glavo.

Ne morem vam povedati, kako grenko mi je bilo to sporočilo. Še pred hipom tešil sem se z nado, da v krogu dobrih prijateljev užijem nekoliko tešilnih trenutkov, da si povemo vse, prav vse, kar nam drago in milo, in glej . . . videl sem se v popolnoma nasprotnem položaji.

Zamislil sem se.

„In se vrne gospodar brzo?“ vprašam za nekaj časa.

„Jedva . . . Pojde k gospej v Druskijenike . . .“ glasil se je odgovor.

To mi je zadoščalo.

gospodje v Belemgradu videli, da se je prebivalstvo že preveč razburilo, bi utegnili boj začeti z Bolgarijo, da tako obrnejo pozornost na to stran.

Mi bi vsekako obsojati morali tako bratomorsko vojno in zatorej obžalujemo Bolgarom sovravno pisavo nekaterih srbskih listov. Jedino pravo je, če v Belemgradu ne morejo pričakati daljnega razvoja stvari, da ob ugodnej priliki ki se čisto ponuja, vzajemno z Bolgari začno borbo za osvobodjenje svojih bratov po veri in krvi v Starej Srbiji in Makedoniji.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 31. januarja.

Odseki, katere so izvolili Mladočehi za prenes českonemškega sporazumljenja, so že začeli svoje delo. Ti odbori bodo izdelali oklic na češki narod, v katerem bodo razložili, kako mladočeška stranka sodi o posamičnih točkah sporazumljenja in naslikali občni položaj naroda češkega. Vse kaže, da Mladočehi ne bodo pritrdili temu sporazumljenju. Saj baš sedaj imajo najlepšo priložnost, da popolnoma uničijo staročeško stranko, kako se sodi v mladočeških krogih o tem sporazumljenju, to se vidi iz tega, kako piše mladočeški list „Moravske Listy“. Ta list pravi, da so se na Dunaji Staročehi odrekli vsem svojim težnjam po narodnej enakopravnosti in državnem pravu češke kraljevine. Odrekli so se torej fundamentalni podlagi politike svoje in zatorej zgubili pravico do eksistence. V nedeljo so Čehi zgubili tretjino dežele. Morda se bode reklo, da so Čehi le neradi pritrdili sporazumljenju, a mož, za katerim stoji ves narod, bi nikakor ne smel zatajiti načel kake stvari bodi komur koli na ljubo. Dr. Rieger in stranka njegova sta zgubljena.

Ministerski predsednik **ogerski** Tisza, bode kmalu dovladal. Te dni se je po časopisih zatrdjevalo, da skoro odstopi. Ogerski oficijozni listi sicer dementujejo to vest, pa pristavljajo, da govorica o njegovej demisiji prihaja od tod, ker je Tisza sam se že večkrat izjavil, da se je že naveličal vladanja. Takih izjav pač ni lahko drugače tolmačiti, nego da že pripravljajo javno mnenje na odstop njegov.

Vnanje države.

„Agence Balcanique“ dementuje vest, da je vlada **bolgarska** sklenila najeti novo posojilo, da poplača ostanek vojne odškodnine Rusiji. Ne vemo pa, ali se na to ni nikdar mislilo, ali se je pa morda z vestmi o tej nameri po časopisih le skušalo poizvedeti, kaj poreče Rusija. Ko bi se bili v Peterburgu izjavili po oficijoznih glasilih, da bi Rusija rada videla, da se jej plača oškodnina in da se potem ne bode več mešala v bolgarske zadeve, bi že bili iskali denarja in ga najbrž tudi dobili. Na Dunaji ali pa v Londonu bi se že dobilo nekaj milijonov, da se Rusiji vzame povod mešati se v bolgarske zadeve. Ker so pa na to vest molčali ob Nevi, jo pa v Sofiji dementujejo.

Predvčeraj so imeli republičanski poslanci zbornice **francoske** shod in so se posvetovali o skupnem programu. Shodu predsedoval je starostni predsednik Parfait. Bile so zastopane vse frakcije leve. Stalno načelstvo se ni izvolilo. Shod je sklenil, da se vsi republičanski poslanci brez vsacega vabila snidejo zadnjo sredo vsacega meseca. Izredni shodi se pa snidejo na povabilo 50 udov. Za podlago republičanskemu programu proglasil je shod. Da se ohrani in izvršuje sedanji vojaški in šolski zakon, brani suverenosti narodova proti pristašem monarhije, cesarstva ali diktature. Shod je sklenil,

da se vsi navzoči upišejo v poseben seznam. 162 se jih je upisalo, 50 se jih pa ni hotelo.

Princ Carolath je v državnem zboru **nemškem** govoril proti socialističnemu zakonu. To je jako razburilo Berolinske oficijozne in konservativne liste, ki mu sedaj vse mogoče stvari očitajo. To je tudi bilo pričakovati, kajti princ je s svojim izvrstnim govorom mnogo pripomogel, da je zakon proti socialistom bil zavržen. Priljubljen pa princ v konservativnih krogih že itak ni, ker je bil dober prijatelj cesarja Friderika.

Povedali smo že bili, da je pri volitvah za **dansko** spodnjo zbornico bila vladna stranka poražena. Sedaj imamo le še dostaviti, da je v novejši zbornici 75 demokratov, 3 socialni demokratje in 24 vladnih pristašev. V prejšnji zbornici je pa bilo 74 demokratov in 27 vladnih pristašev. Vladni listi se tolažijo s tem, da so opozicijski kandidati dobili nekaj manj glasov nego pri prejšnjih volitvah, čemur je pa največ to uzrok, da je udeležitev bila nekoliko slabša, ker je volitev bila ob neugodnem zimskem času.

Dne 11. februarja snide se **angleški** parlament. Gospodom poslancem se bode v jednej prvih sej predložilo poročilo o Parnellovej pravdi. Poročilo je precej obširno, obseza 150 tiskanih pol velike četrtinke. O tem poročilu se bode najbrž unela burna debata. Opozicija bode predlagala, da se vladi izreče graja zaradi nekaterih okolištin, pri katerih se je bila nastavila komisija in pa zaradi ponarejenih pisem.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani, 30. januarja.

Navzočnih 20 obč. svetovalcev. — Predseduje župan Grasselli, ki overovateljema zapisnika imenuje obč. svetnika Ničmana in Zittererja.

Obč. svetovalec Fr. Ravnikar poroča potem ob občinskem proračunu za 1890. l. Prva točka proračuna bila je: Uprava v obč. Potrebščine za njo znašajo 55.552 gld., pokritje 2615 gld., torej 52.937 gld. nedostatka. Te številke vsprejele so se neizpremenjene, pri naslovu: Redarstvo pa se je oglasil obč. svet. dr. vitez Bleiweis, naglašajoč, da imamo premalo policije. Namesto, da se v proračun leto za leto za mestnega stražmeštra, katerega ni, stavlja po 500 gld., bi pač bolje kazalo, da se teh 500 gld. izbriše in število stražnikov druge vrste pomnoži za dva moža, da bi jih bilo potem 18, vseh vkupe pa 24, za kar naj bi se v račun stavilo 200 gld. Mej epidemijo smo se prepričali, da je redarstvo nedostatno isto tako sejmski dan v Dolgih ulicah.

Obč. svet. Povše podpira ta predlog. On bi tudi želel več stražnikov, posebno pa dveh poljskih paznikov, jednega za barje, drugega za ostali del okolice Ljubljanske.

Obč. svet. Gogola poudarja potrebo, da se pomnoži redarstvo. Ne sme se več čakati, marveč mesto mora vršiti svojo dolžnost. Govornik ni za to, da se vsota za stražmeštra izbriše. Stražmešter je potreben, kakor vojakom poveljnik. Redarji se vedno menjajo, mnogo novincev je mej njimi, brez učitelja ne bode moč. On torej predlaga, da se ta predlog izroči pravnemu, personalnemu in policijskemu odseku, ki naj se o tem posvetojuje in potem do 1. aprila mestnemu zboru nasvetojuje, kako in za koliko naj se pomnoži redarstvo.

Obč. svet. vitez Zitterer se strinja s predlogom, da bi se nastavili poljski stražniki. Taki bi

pa bili posebno potrebni v Tivolskem gozdu, ki se neusmiljeno kvari in kjer bi trebalo še jednega paznika.

Župan Grasselli pojasnjuje, da predlog o poljskih stražnikih ne velja, ker so glede varstva polja posebni zakoni, po katerih je varstvo stvar dotičnih posestnikov. Ko je še ostale nasvete primerno osvetlil, obveljal je predlog obč. svetovalca Gogole.

Pri naslovu: „Uprava mestnega premoženja“ poviša se najmovina Podturnske grščine za 100 gld., oziroma strankama v prvem nadstropji (Altmann in Balzer) vsaki za 50 gld. Potrebščina tega naslova znaša 30.808 gld., pokritje 174.972 gld., torej 144.164 gld. prebitka.

Naslov „Ceste, ulice trgi in sprehajališča“ se je v nekaterih postavkah spremenil. Za razsvetljavo s petroljem ustavlja se je večji znesek za one kraje, kamor plinova luč ni napeljana. Za trotoar in zboljšanje makadama na Rimski cesti ustavilo se je 3000 gld., sklenilo se je, da se v Trubarjevih ulicah napravi nov trotoar, mestna cestarina pa z 18.000 zviša na 24.000 gl. Potrebščine pod tem naslovom je 37.730 gld., pokritja 24.259 gld., torej 13.471 gld. nedostatka.

Pri naslovu „Zdravstvene in blagotvorne zadeve“ oglasil se je obč. svet. dr. Gregorič in nasvetoval, da se izbriše onih 700 gld., ki so namenjeni za desinfekcijski material. Potresanje s fenilnim vapnom nič ne koristi, troški so torej nepotrebni. Najboljše bi bilo, ko bi delavci vozili sod vode okolu in z dobrimi metlami odpravljali nesnago. Ko je še obč. svet. Zitterer v tem zmislu govoril, obveljal je dr. Gregoričev predlog. Elizabetni otroški bolnici zvišal se je donesek od 300 na 400 gld., donesek ubožnemu zakladu pa na 9000 gld. Potrebščine v tem naslovu je torej 16.148 gld., pokritja 840 gld. nedostatka 15.308 gld.

Naslednji naslov bil je: „Šolstvo, znanost in umetnost.“ Pri šolstvu premenilo se je le toliko, da se je I. deški mestni ljudski šoli za učila dalo 150 gld. Doneski za „Glasbeno Matico“ 500, „Narodno šolo“ 200, „Dramatično društvo“ 300, „Filharmonično društvo“ 200 gld. itd. ostali se neizpremenjeni. Nov je donesek za družbo „sv. Cirila in Metoda.“ Finančni odsek je na omenjene družbe prošnjo predlagal, da se jej dovoli 300 gld. Podžupan V. Petričič pa se je tako iskreno potegnil za družbo, ki nam je postavila že toliko narodnih branikov in trdnjav, slikal njeno veleuspešno in koristno delovanje in potrebo podpore, da je soglasno obveljal njegov predlog in se je dovolilo v ta namen 400 gld. Potrebščina pod tem naslovom narasla je na 18.455 gld., pokritja je 5.635. torej nedostatka 12.820 gld.

Pri naslovu VI. Vojaska nastanitev ni nobenih sprememb in zneske potrebščina 9005 gld., pokritje 8978 gld., tedaj nedostatek 277 gld.

Pri naslovu VII. Raznoternosti je potrebščina 1740 gold., pokritja 450 in nedostatka 1290 gld.

Tukaj je končano redno gospodarjenje in ima finančnega efekta v potrebščini 169.488 gld., v pokritji 217.749 gld., tedaj prebitka 48.311 gld.

Pri naslovu VIII. Nove gradnje in veče

Ne razmišlja se dolgo, nameril sem obratno k Druskijenikom. Imel sem tja kos sveta, ali rekel sem vam takoj v pričetku pripovedi, da sem takrat odlikoval z neobičajno sposobnostjo postati toplišk gost. Pri tem minila je neprespana noč na železnici in kos dne v belnej židovski brički kaj gladko. To je vse, kar moram reči o historiji časa, prebitega mej dvorom litevskih prijateljev in Druskijeniki.

Konečno sem torej dospel v Druskijenike.

Odveč bi bilo zagotavljati, da mi je hodila podoba mlade gospe tem živeje na misel, čim bolj sem se jej bližal. Bilo mi je, kakor bi jo bil stoprv včeraj videl v Pragi, in zdela se mi je, kakor bi ne imel opaziti na njej nobenih velikih izprememb. Ljubeznjivi in premili glasek njen mi je donel v ušesih zvočneje in zvočneje, dobronitni nje pogled mi je že padel na dno moje duše...

S tem vam bode tudi jasno, da dospevši v Druskijenike nisem delal dolgih priprav na poset. Zložil sem v naglici reči v hotelu in že sem hitel k njej.

Ustavil sem se na pragu lesene hišice, v katere oknih so se svetila bela zagrinjala. Tudi velik šopek pestrih poljskih cvetic opazil sem tam. Da,

da, to je gotovo nje šopek — ona je res ljubila cvetice.

V tem mi je zastopil na pragu pot ubrozdan žid.

Skoro s tresočim se glasom vprašam, ali je gospa doma.

„Ne... odšla je z otrokom v park, ali vrača se običajno v tem času“, odgovoril je žid.

Oddahnil sem se. Dokler hodijo ljudje na sprehod, ni jim tako hudo, in šel sem naravnost k Nemnu.

To bo iznenajenje. Temne bojazni, katere so še pred trenutkom težile moje čelo, razpršile so se nekako nenadoma.

Ali zgodilo se je tako le za trenutek.

V prijaznem parku bil sem v nekoliko minutah. Tam ni bilo sicer hlučno, ali vendar sem srečal za trenutek marsikoga na ukusno upravljenih potih. Ljudje so se zabavali veselo, osobito dame, in zbirali so se vidno v prijateljskih krogih. Razume se, da nisem nobene teh kopic izpustil brez poštene revizije, kar je vsekako vzbujalo občno pozornost. Ali gospe Felicije nisem našel dolgo.

Hm! zavrtel sem glavo.

Tu zavijem na srečo k reki. Svet se je na tem svetu zniževal v nevelikej poševnosti.

V tem se mi nekaj zableskeče, pri samem bregu, pri skupini prekrasnih smrek...

To je bila ona.

Ti moj Bog!

Prvi trenutek najinega srečanja je bil mučen. Sam sem bil v zadregah. Potrpt sem obstal in s prisiljeno dobrovoljnostjo sem jo veselo pozdravljaj. Ona je bila sicer milo iznenajena, radostno je zaklicala... ali mojemu očesu ni ušlo, da je v tem trenutku njeno obličje zalila bolestna rdečica.

Malo da bi je ne bil poznal. Sedela je v tem zatišji, oddaljena od vseh ostalih, na nizkej klopici, opirajoč se utrujeno na deblo starega drevesa. Pri nogah zibalo se jej je premilo, plavovlaso detce... Tilda, h kateremu je vsak trenutek pogledavalo ljubezni polno materno oko.

Na hvalo malej Tildi izgazila sva hipoma iz prvotne zadrege. Tilda namreč, opazivši me, skrivala se je, vidno od ženske sramožljivosti, pred menoj za deblo smreke. To je dalo materi priliko, pozabiti žalostno misel, katera je še žarila njeno glavo, ko je uzrla mene pred seboj.

(Dalje prih.)

naprave obvelja obč. svet V Hraskega predlog, da se za upeljavo vodovoda v mestna poslopja stavi v proračun 3000 gld., za popravilo monumentalnega vodnjaka pred rotovžem in vodnjaka pri Tivolskem gradu 1000 gld. Po predlogu obč. svet. dr. Vošnjaka se začne na Poljanski cesti na obeh straneh pokladati nov trotoar in v ta namen v letošnji proračun stavi 1000 gld.

Obč. svet. Gogala poprijel je pri tem naslovu besedo in navajal razloge proti gradnji gledališča na cesarja Josipa trgu. Sklep mestnega zbora, da se ondu sezida gledališče, ne zdi se mu posebno srečen. Rečeni trg je najlepši del onega kraja in ko se povsod drugod širijo in odpirajo novi trgi, bilo bi zelo neumestno, da bi se ta trg zazidal. Govornik navajal je še mnogo razlogov proti tej gradnji, naposled pa predlagal, da se akt o novem gledališču vrne stavbinskemu odseku, ki naj se o tem posvetuje, potem pa ves akt s situacijskim načrtom onega prostora tik Latermanovega drevoreda, ki se je bil že prvič ponudil kot stavišče za novo gledališče predloži do 15. marca t. l. mestnemu zboru.

Ko so v tej zadevi še govorili obč. svetovalci Velkovrh, Valentinčič in T. Zupan vsprejme se obč. svet. Gogole predlog z 9 proti 8 glasom.

Pri nadaljnjih dveh naslovih ni nobene premembe, pri X. naslovu: Raznoterosti pa se je za ljudsko številenje 1890. l. vzelo v proračun 300 gld. Dostavi je še, da je k prejšnjim naslovom dodati še to, da se je glede pisarničnega osobja za 4 diurniste dovolilo 200 gld. več, ker je njihova dosedanja plača prepičila in se mora dobre diurniste bolje plačevati. Proračun gostiščine znižal se je od 26 000 na 22 500 gld., kolikor dejanski donaja. — (Opomba. Zgoraj omenjenih 3000 gld. za trotoar na Rimski cesti spada mej izredne potrebsčine.)

Domače stvari.

— (O glavni skupščini društva „Pravnika“) dne 25. t. m. došlo nam je še naslednje poročilo: Skupščina bila je v mestni dvorani in dnevni red se je pričel z nagovorom načelnika g. dr. Papeža, ki je tudi omenjal, da je društvu odmrli odlični član, bivši narodni zastopnik in pisatelj dr. Samec v Kamniku. Skupščina je izkazala na govornikov poziv pokojnikovemu spominu čast s tem, da je ustala. Iz odborovih poročil se je lahko vsakdo uveril, da si sme društvo čestitati na dosedanjem delovanju. Tajnik g. dr. Majaron je razložil, kako se je društvo pojavljalo in sicer po svojem listu „Slov. Pravniku“, po društvenih shodih v Ljubljani, po izdavanju zbirke zakonov v slovenskem jeziku i. t. d., vse to v prid domači pravniški literaturi in čast domačemu pravniškemu stanu. Odbor mora pa obžalovati, da se dosedaj ni oglasilo še več društvnikov, kajti sedanje društveniško število je komaj tretjina tistega števila, katerega bi lahko bilo pričakovati. Odborovih sej je bilo 15, a društveni shodi so bili štirje, izmej odborovih sklepov je omenjati, da izide v društveni zbirki slov. zakonov že sedaj II. zvezek s kazensko-pravdnim redom ter III. zvezek s trgovskim in meščnim zakonom, potem, da se iz društvenega lista pretiskuje dr. Zupančev ostavek „Iz sodno-zdravniške prakse“ v posebno knjigo kot temelj slovenski sodni medicini. Tudi je odbor redno pretresaval vprašanje o nemško-slovenskem pravniškem slovarju, ki ga nujno zahteva praksa, in priobčil je dotični poziv slov. pravnikom v društvenem glasilu. Na društvenih shodih so se Ljubljanski pravniki pridno shajali ter ob predavanjih gojili pravniško znanost in nagovarjali se o društvenih rečeh. Društvo ima več zvez s pravniškimi društvi in knjigotržnicami. Skratka prvo društveno leto bilo je zelo plodonosno in opravičuje nado, da bode društvo v bodoče še več moglo storiti za lepe naloge, katere si je zastavilo. Toliko iz tajnikovega poročila, katero se obširno priobči v „Sl. Pravniku“. Blagajnik g. Gogola poročal je o gmotnem stanju društva in izkazal, da je ugodno. Dohodkov imelo je 1396 gld., a izdatkov 1118 gld. 3 kr. Treba pa je društvu dohodkov še več, da je moči poprijeti se še drugih nalog, ki jih ima društvo, tako glede čitalnice, knjižnice itd. Blagajnik je tudi prosil, da bi se društvenina, oziroma naročnina pošiljala vedno le blagajništvu društva „Pravnika“, ker je s tem blagajniku posel jako olajševan. Preglednika računov gg. dr. Zupana in dr. Munda sta izjavila, da sta blagajnico in račune našla v najboljšem redu. Za tem je

knjižničar g. dr. Majaron podal izvestje o stanju knjižnice, ki se ni toliko množila po kupovanju, nego po zamenjavi z društvenim listom, po recenzijah in pa po podaritvah; zvezkov šteje sedaj 69. — Gosp. svetnik Vencajz izpregovoril je v imenu nadzorstva za društveni list ter naglašal posebno sodno-zdravniško stroko, katero list obdeluje in ki se tako pripravlja za rabo v slovenskih obravnava, poudarjal pa je tudi, da naše pravniško glasilo pogreša še mnogo sotrudnikov, kateri bi je lahko zalagali s svojimi duševnimi proizvodi. — Po teh poročilih, katerih je bilo vsako soglasno odobreno in priznано, bile so volitve. A o teh so listi že poročali. Odbor je tak, da bode društvo dobro vodil, samo naj bi naši pravniki smatrali se z njim za jedno zavezane pomagati, da „Pravnik“ čedalje bolj spoľnjuje svoj program.

— (Deželni odbor istrski) odposlal je vladi in državnemu zboru spomenico, v kateri se dokazuje in zahteva, da se državna železnica istrska podališa od Divače čez Razdrto do Škofjeloče.

— (Slavjanskega pevski zbor) je sedaj v Budimpešti, kjer bode štirikrat koncertoval v madjarskem narodnem gledališču. Ravnatelj Evva mu je za 4 koncerte zagotovil 10.000 gld. Prvi koncert imel je velikanski uspeh, vsi madjarski listi so polni najlaskaveje hvale. Dne 3. februarja priredi Slavjanskij na Dunaji svoj sedmi koncert.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo dne 2. februarja t. l. igrala se bode burka „Danes bomo tiči!“ Po Nestroy u poslovenil Ivan Železnikar. Igra, ki je skoro tolikrat napolnila slov. gledališče kot „Mlinar in njegova hči“. Igrala se bode izven predplačila in z nižano ceno, nadejati se smemo tedaj razprodanega gledališča. V drugem dejanju poje Matiček uložko kupletov. P. n. naročnikom so v soboto dopoldne njihovi sedeži na razpolaganje.

— (Drobne vesti.) Novo šolo z naslovom „Franc Jožefova ljudska šola“ blagoslovili so preteklo nedeljo v Ločah blizu Konjic. — V Paternijonu na Koroškem zboleli so pretekli teden vsi davčni uradniki za hripo. Davkarijo so vsled tega zaprli. Davkoplačevalci se zaradi tega nekda neso nič pritoževali. — Za deželno hiralnico v Vojniku proračunjenih je 136.571 gold. 65 kr. — Z Reke in Trsta izvozilo se je preteklo leto 15 000 kvintalov suhih sliv. Znamenito je to, da se kakor gledé dog, tako tudi glede sliv izvoz z Reke množi, iz Trsta pa manjša.

— (Iz Gradca) se nam piše, da je v Wundschuhu pri Gradci smrtno obolel tamošnji kapelan, vrli naš rojak g. Janko Tikvič. Kronična tuberkuloza je vsled hripe pospešila svoje pogubonosno delo.

— (Premeščen) je poštni nadkomisar gosp. Ratoliska iz Ljubljane v Trst.

— (Hripa) po Ljubljani nekoliko ponehava, vender je še jako mnogo bolnikov. Hudo prizadeta je vsled te bolezni jedva ustanovljena bolniška blagajnica. Dve soboti zaporedoma morala je izplačati nad 300 gold. in jutri gotovo ne bode boljše.

— (Popravek.) Včerajšnja notica „Nič več tamborjev in trobcev“ prišla je po neljubem naključju v list. Popraviti jo treba, da se bodo pri pehoti odpravili bobni in bobnarji, uvele pa fanfare. Naslov bi torej imel biti le: Nič več tamborjev. Isto tako ima odpasti vse, kar se je bilo pisalo o fanfari.

— (Najvišje potrdilo.) Potrjena sta g. Fran Skubic, posestnik in zdravnik v Velenji kot načelnik, g. Ivan Vošnjak, tovarnar v Šoštanji kot namestnik v okrajnem zastopu Šoštanjskem. Potrjena sta tudi g. Anton Erber, tovarnar na Muti in A. Langer, graščinski oskrbnik v Marenbergu, kot načelnik in namestnik okrajnega zastopa Marnberškega.

— (Slovensko bralno društvo v Kranji) priredi v soboto 1. dne svečana t. l. v društvenih prostorih Vodnikov večer s plesom. Začetek ob 1/2 9. uri zvečer. Ustopnina članom 30 kr., ne-članom 50 kr. za osobo. Za rodbino prvih do treh osob 60 kr., slednjih 1 gld. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

— (Narodna čitalnica v Črnomlju) priredi veselico dne 2. februarja 1890. Vspored: 1. William Winterling: „Einzug des Frühlings“, melodija (klavir). 2. Julij Bučar: „Sladki spomini“, polka franc. (dvoje gosli, dve kitari). 3. „Rabelsko jezero“, deklamacija. 4. Carl Gäuschals: „Heimweh“

melodija, 3 (gosli, klavir). 5. Donizetti: „Arija iz opere „Lucrezia Borgia“ (dvoje gosli, dve kitari). 6. J. Köhler: „Slovanska četvorka“ (dvoje gosli, klavir). 7. Ples. Začetek ob 8. uri zvečer. Odbor.

— (Krajni šolski svet Gomilski) priredi v sporazumu s šolskim vodstvom v nedeljo dne 9. februarja t. l. ob 7. uri zvečer tombolo, koje čisti dohodek je namenjen v prvej vrsti tamnošjim revnim šolarjem. Želeti je torej prav mnogobrojne udeležbe. Mej tombolo in pri prostej zabavi svira Grajska godba. Dobitke vsprejema gosp. nadučitelj S. Reich in načelnik Fr. Cukala.

— (Pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku) priredi veselico s plesom dne 2. februarja 1890. v dvorani gostilne „Lukša“. Vspored: 1. Kocijančič: „Roženkravt, nagelj in rožmarin“, venček slov. nar. pesmi, za moški zbor. 2. Jos. Stritar: „Junak in dete“, deklamuje gospica C. 3. F. S. Vilhar: „Lunica“, mešani oktet. 4. Hajdrih: „V spomin Valentinu Vodniku“, čveterospev. 5. Nedved: „Popotna pesem“, moški zbor. 6. „Gluh mora biti“, burka v jednom dejanju. Po besedi ples. Mej posameznimi točkami in pri plesu svira Tržaški septet. Začetek točno ob 6. uri zvečer. Ustopnina k besedi 20 kr. za osobo. Ustopnina k plesu 1 gl. za gospode. Sedež 10 kr.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Reka 30. januarja. Bolezen grofa Julija Andrassyja opasna.

Atene 30. januarja. „Agence Havas“ javlja s Krete, da se je bati splošnega ustanka. Položaj za Turke neugoden, zato beže v trdnjave.

Pariz 31. januarja. Včerajšnji volilni shod republikanov v trinajstem mestnem okraji imel je krvav konec. Pristaši boulangista Mery-ja, čegar volitev se je zavrgla, prodrli so v dvorano, kjer so se spoprijeli. Mery in več drugih oseb ranjenih. — Listi poročajo o veliki ruski demonstraciji v Nizzi. Mej predstavo Glinkove opere „Življenje za carja“ in rusko himno ponavljali so se klici „Živela Rusija!“

Hamburg 31. januarja. Parobrodsko društvo „Norddeutscher Lloyd“ se je odreklo avstrijski koncesiji in zaprlo svoje pisarne na Dunaji.

Razne vesti.

* (Površina Avstro-Ogerske.) Po oficijalnih podatkih (Statistisches Handbuch 1888) iz naša površina naše monarhije 622 309 Km². Že leta 1882 pa je bil ruski general Strelbicki planimetrično izmeril, da iznaša ta površina 625 623 Km² in sedaj je tudi dr. Penck na podlagi novih specijalnih kart (1:75000) našel skoro isto površino, kakor Strelbicki. Penck je predložil svoje rezultate c. kr. akademiji znanostij in po teh iznaša površina Avstro-Ogerske 625 556 Km², ali 6255 Mm². Največi je razloček pri Ogerski, ker po oficijalnih datih iznaša njena površina 2797 Mm², po Pencku pa 2828, torej za 31 Mm² več.

* (Prvi slovanski časnik v srednji Aziji) V Samarkandu začel je prvega prosinca izhajati ruski list nazvan „Okrajna“, kateri se bavi s politiko in literaturo. To je prvi list v centralnej Aziji, kateri se piše v slovanskem jeziku. Izdajanje tega lista zdelo se je potrebno zaradi velike železnične mreže, katera ima svojo zadnjo postajo v Samarkandu. Urednik temu listu je znan ruski časnikar Fedor Ivanovič Poltoranov.

* (Redek slučaj.) Umrli je oni teden v Sulkovici na Moravskem dekla Uršula Lončar, stara 94 let. Ranjka služila od svojega 18 leta pri jednej in istej rodbini, torej celih 76 let.

* (Posledice potovanja perzijskega šaha) Če smemo verjeti dogodbic, katera jako drastično označuje razmere perziške, veljalo je potovanje perzijskega vladarja skoro 3 milijone frankov. Odkodi bi se vzel ta denar, delalo je velikemu vezirju perziškemu veliko preglavico. Dolgo je zaman iskal ugodne rešitve tej kočljivi finančni zadevi in kdo ne ve, da si v takem slučaju človek pomaga iz zadrege na čudne načine. Tudi omenjeni dostojanstvenik ni odlašal preiskati v državnem zakonu sličen slučaj. Mož ni dolgo iskal. Našel je v njem zakon, po katerem morajo plačati stroške šahu isti podaniki, pri katerih gostuje. Zaradi tega veliki vezir pošlje poslancu v Londonu, naj iz iz svojega poplača stroške. Poslanec se seveda brani plačati to svoto. Kam bi se neki obrnil vezir, ko bi morali gostje, ki niso podaniki, plačevati, morda na evropske dvore?!

* (Ljubeznjiv soprog.) O slavnem jezikoslovci Frideriku Morelliju znano je, da mu je bilo znanost malik, pred katerim je malikoval, pozabivši

vse svoje rodbinske razmere. V zakon stopil je z istotako nadarjeno in učeno žensko, ker drugačne ni maral. Živel je z njo zadovoljno in mirno, pravo za pravo, živel je le svojim študijam kakor preje. Izabela, tako se je zvala soproga njegova, zbolela je in bolezen postajala je vedno hujša in smrt je bila že blizu. Tedaj so poklicali moža, a nesrečen slučaj je hotel, da je ravno tedaj bil učenjak z dušo in telesom zamišljen v svoja učenjska dela. Baval se je ravno takrat s prevajanjem in razlaganjem Libanija. Sporočilo se je učenjaku: „Pridite vender, soproga je v zadnjih vzdihih!“ Slavni filolog odgovori, da naj počakajo, da mora še tri stavke prevesti. Predno je to dogotovil, sporočilo mu smrt žene. „Še dve besedi in sem pri nji!“ zakliče in nadaljuje prevod. Ko je potem bila smrt konstatirana, so mu to naznanili, deje čisto mirno: „Žal mi je, ker je bila dobra žena!“

* (Čudna oporoka skopuha) V nekem mestu na Nižje-Avstrijskem umrl je te dni starček izredno bogat. Še v mladih letih zapustil je rojstni kraj in si nabral na Španskem veliko premoženje. Prišedši domov živel je tako varčno, da si je kuhar za cel teden dva funta mesa in to vse na jedenkrat, ker se mu je škoda zdela drv. Povsod je imel skrite denarje, na gnojišču, ker se mu je predraga zdela železna omara. Ko si jo je pred nedavnim časom napravil, jokalo je. Umrši, kar je najbolj čudno, zapustil je vse le — revnim sorodnikom.

* (Bikova osveta.) Pri nekem veleposestniku na Moravskem služil je hlapec, kateri je jako surovo delal z živino. Posestnik ga je večkrat opominjal, naj ne trapi živali, posebno pa treh plemenitih bikov, ker se radi razljutijo. To opominjevanje bilo je pri hlapci brez uspeha. Nek večer začuje v svojem stanovanju nad hlevom votlo tulenje in precej gre v hlev. Tam najde hlapca mrtvega pri vratih. Najbrž ga je bik, katerega je napajal in pri tem tolkel, razljuten sunil v steno, ker so zdravniki konstatirali kot jedini vzrok izkrvavljenja.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Javna zahvala.

V akademičnem letu 1889/90. blagovolili so do zdaj darovati „Podpiralni zalogi slovenskih vseučiliščnikov v Gradci“:

Visoki deželni zbor krajski	200 gld.
Visoki deželni zbor štajerski	150 "
Slavna posojilnica v Mariboru	50 "
Slavno hranilno in posojilno društvo na Ptui	20 "
Gosp. Fran Ferfila, ravnatelj plinarne v Gorici	10 "
" Gvid. Srebre, odvetnik in župan v Brežicah	10 "
dr. Fran Celestin, kr. gimn. profesor in vseučiliščni docent v Zagrebu	5 "
Ivan Cizej, c. kr. sodnijski pristav v Idriji	5 "
Ivan Hribar, glavni zastopnik banke „Slavije“, deželni poslanec in mestni odbornik v Ljubljani	5 "
dr. Gregorij Krek, c. kr. vseuč. prof. v Gradci	5 "
dr. Fran vitez Močnik, c. kr. deželni šolski nadzornik v pok. v Gradci	5 "
Gospa Pavlina Rezman-ova v Nabrežini	5 "
Gosp. dr. Fran Schmirnau, zdravnik v Brežicah	5 "
Luka Svetec, c. kr. notar in deželni poslanec v Litiji	5 "
dr. Valentin Štempihar, odvetnik v Kranji	5 "
dr. Josip Vošnjak, deželni poslanec in deželni odbornik v Ljubljani	5 "
Fran Hubad, c. kr. gimn. profesor v Gradci	1 "
A. Komel pl. Sočebanski, c. in kr. major v pok. v Gradci	1 "
Bogomil Krek, pravnik v Gradci	1 "
Vrhu tega daroval je gosp. Valentin Krisper, posestnik in tovarnar v Radečah, za natis „Poročila o delovanju in stanju podpiralne zaloge slovenskih vseučiliščnikov v Gradci v akademičnem letu 1888/89.“ papirja za 10 gld.	

Za vse te velikodušne darove izreka opravični odbor „Podpiralne zaloge slovenskih vseučiliščnikov v Gradci“ plemenitim dariteljem v imenu revnih in podpore vrednih vseučiliščnikov slovenskih najtoplejšo svojo zahvalo ter prosi uljudno daljnjih daril.

V Gradci, dne 30. prosinca 1890.

Dr. Gregorij Krek,

vseučiliščni profesor in zastopnik akademičnega senata, predsednik in blagajnik.

Cand. iur. Bogomil Krek, tajnik.

Loterijske srečke 29. januarja.

V Pragi: 30, 70, 23, 3, 54.

Tuji:

30. januarja

Pri Slonu: Tallian iz Sternberga. — Wietschnig s Križa. — Russinger, Wurzen s Podkrena. — Širca iz Zavea. — Pollak iz Zagreba. — Battelheim iz Velike Kaniže. — Adorjan iz Budimpeste. — pl. Bartuška iz Trsta. — Bramer, Braier, Eisert, Waller, Löwy, Taucher, Miksel z Dunaja.

Pri Malici: Masser, Fischel, Triborsky z Dunaja. — Grof Attems iz Grada. — Hojan iz Godoviča. — Bartelma iz Kočevja. — Ebner iz Grada. — Vošnjak iz Soštanja. — Kahn iz Cassla. — pl. Urbančič iz Turna.

Pri Bavarskem dvoru: Roschei iz Büchelbarga. — Wenzel iz Kujire. — Handler iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

26. januarja: Alojzija Meštel, gostilničarjeva žena 55 let, Marije Terezije cesta št. 14, za plućnico.
27. januarja: Liza Kvas, gostija, 80 let, Kravja dolina, št. 11, za oslabljenjem.
28. januarja: Jožef Roblek, umirovljeni c. kr. uradnik, 82 let, Poljske ulice št. 3, za oslabljenjem. — Antonija Rozman, hišnega posestnika žena, 45 let, Črna vas št. 24, za plućnico.
29. januarja: Fran Didak, umirovljeni c. kr. oficijal, 83 let, Stari trg št. 9, za plućnico.
30. januarja: Marija Rakovec, kurjačeva žena 47 let, Marije Terezije cesta št. 18, za plućnico.

V deželnej bolnici:

28. januarja: Ivan Cerar, berač, 54 let, za plućnico. — Jože Brajar, gosti, 72 let, za katarom v črevih.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Moškina v mm.
30. jan.	7. zjutraj	735.3 mm.	2.6° C	z. vzh.	obl.	
	2. popol.	739.7 mm.	1.6° C	z. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	740.3 mm.	-0.2° C	m. szh.	obl.	

Srednja temperatura 1.3°, za 2.6° nad normalom.

Dunajska borza

dne 31. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.95	gld. 89.05
Srebrna renta	" 88.95	" 89.05
Zlata renta	" 109.90	" 110.10
5% marcna renta	" 101.85	" 101.95
Akcije narodne banke	" 937.—	" 934.—
Kreditne akcije	" 324.75	" 324.50
London	" 118.20	" 118.15
Srebro	" —	" —
Napol.	" 9.37 1/2	" 9.37 1/2
C. kr. cekini	" 5.58	" 5.58
Nemške marke	" 57.70	" 57.70
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 133	gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 " 176	" 70 "
Ogerska zlata renta 4%	" 103	" 40 "
Ogerska papirna renta 5%	" 99	" 25 "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 121	" 75 "
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	" 116	" 75 "
Kreditne srečke	100 gld. 182	" 50 "
Rudolfove srečke	10 " 19	" 50 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 166	" — "
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	221 " 50	" — "

Pravnik

z jednoletno legalno odvetniško prakso želi

službe v notarski pisarni.

Blagovoljne ponudbe v sprejema upravništvo „Slovenskega Naroda“ pod naslovom: „Notarski kandidat 1890.“

(80—2)

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebízský. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Oci in sinovi.

Roman. Ruski spisal J. S. Turgenev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal André Theuriot, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilčnski brodník.

Spisal Emile Souvestre, prevel Muhoder. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal Ludovik Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Ukrajinske dume.

Češki spisal E. Jelínek. Poslovenil Podvidorski. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 15 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po znižani ceni še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo zvezko.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštne, za posamezne zvezke pa 5 kr.

A. KORSIKA

Glavna prodajalnica:
Tržaška cesta 10
polog c. kr. glavne tobačne tovarne.

Odlikovana
umetna in trgovska vrtnarija
v Ljubljani.

Podružnica:
Šelenburgove ulice 6
vis-à-vis c. kr. pošt. in telegraf. uradu.

Priporoča se p. n. občinstvu za izdelovanje **svežih šopkov in vencev s trakovi in napisi**. Ima veliko zalogo **trakov** mnogovrstne baže in barv; ravno tako ima vedno narejene **suhe vence**, kakor tudi **Makardove vence** in **bukete**, vse v najnovejših fazonih. — Vsa ustna naročila, kakor tudi pismena naročila po pošti se hitro in po ceni izvrše.

Potem priporoča svojo bogato zalogo mnogovrstnih **vrtnih in družih semen**, pravih in dobro kalilnih, **rastlin (cvetie) v loncih** in izdeluje stvari v njegovo stroko spadajoče ter prosi za mnogobrojna naročila.

Z odličnim spoštovanjem

(39—11)

ALOJZIJ KORSIKA.

Pobratimi.

Roman.

Spisal

dr. Josip Vošnjak.

Cena 1 gold. 20 kr. (s poštino vred).

Svoji k svojim!

Veseloigra v 1 dejanji.

Spisal

dr. Josip Vošnjak.

Cena 30 kr. (s poštino vred).

Obe knjigi dobivata se v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani in pri knjigo-tržcih.

Blago za obleko

iz pristne ovčje volne, izvrstni

Brnski izdelki

v najnovejših desinih za pomladno in poletno sezono po čudovito nizkih cenah razpošilja

tovarniška zaloga sukna

Frank & Pernitza

v Brnu.

Uzorcji zastoj. — Gospodje krojači dobé obilne in elegantno opravljene knjige uzorcev po originalnih tovarniških cenah.

Velika zaloga sukna za uniforme za c. kr. državne uradnike, telovadna in gasilna društva i. t. d. i. t. d.

Točno in solidno izvršenje vseh naročil le proti povzetju ali predpošiljavi zneska. (83-1)

Korespondenca v vseh jezikih.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 50 kr., po pošti 55 kr.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 254 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenev, poslovenil M. Málovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 20 kr., po pošti 25 kr.